

INDEX PARTIUM

METAPHYSICA

	<u>Pag.</u>
Prolegomena	3
613. Quid sit Metaphysica. — 614. Metaphysicae divisio. — 615. Metaphysica est scientia et sapientia.	

A. METAPHYSICA GENERALIS

PARS I

DE ENTE IN SE CONSIDERATO

CAPUT I. DE NATURA ENTIS

Thesis 1. Ens ut nomen est praedicatum communissimum et simplicissimum et essentialia respectu omnium, quibus tribuitur; ens ut participium est praedicatum essentialia respectu solius Dei, accidentale respectu omnium aliorum.....	6
616. Status quaestionis. — 617. Probatur thesis. — 618. Corollarium. — 619. Scholia. — 620. Obicitur.	

CAPUT II. DE PROPRIETATIBUS ENTIS

§ 1. De proprietatibus entis in genere.....	14
Thesis 2. Praeter ens quinque sunt conceptus transcendentales: res, unum, aliquid, verum, bonum, e quibus quattuor tantum sunt proprietates entis: unum, aliquid, verum, bonum, quae ab ente immediate dimanant, secundum distinctionem virtuales minorem.....	14
621. St. qu. — 622. Prob. th. — 623. Coroll. — 624. Schol.	
Thesis 3. Unum, aliquid, verum, bonum sunt proprietates entis reales; quamvis haec quattuor, formaliter sumpta, expriment aliquid rationis, tamen, ut proprietates entis reales, significant ipsum ens, in quantum fundat illud rationis.....	17
626. St. qu. — 627. Prob. th. — 628. Schol.	

	<u>Pag.</u>
§ 2. De unitate	19
Thesis 4. Unitas enti non superaddit aliquid reale, si sumitur formaliter, sed negationem tantum divisionis; ideo unum convertitur cum ente. Attamen unitas, prout est proprietas realis, non in mera negatione divisionis consistit, sed in entitate, prout est fundamentum negationis divisionis.....	19
630. St. qu. — 631. Prob. th. — 632. Schol. — 633. Obi.	
§ 3. De veritate transcendentali	23
Thesis 5. Veritas, quae dicitur de re, superaddit rei relationem, sive realem sive rationis: realem ad intellectum, a quo mensuratur proprie; rationis ad intellectum, a quo mensuratur improprie, et ad intellectum, quem mensurat. Veritas autem stricte transcendentalis, si formaliter sumitur, enti, ut ens est, rationis tantum relationem superaddit ad intellectum, ad quem refertur. Ideo veritas transcendentalis, prout est proprietas realis, consistit in ente ut fundamento illius relationis rationis.....	23
634. St. qu. — 635. Prob. th. — 636. Coroll. — 637. Schol. — 638. Obi.	
§ 4. De bonitate	29
639. Quid sit bonitas transcendentalis. — 640. Quotuplex sit bonitas. — 641. Quid sit malum, et quotuplex sit.	
§ 5. De speciali bonitate, quae est pulchritudo	35
642. Quid sit pulchrum. — 643. Quodnam sit fundamentum pulchritudinis. — 644. Quae potentiae apprehendant pulchrum.	
CAPUT III. DE PRINCIPIO, QUOD IMMEDIATE SEQUITUR CONCEPTUM ENTIS, SEU DE PRINCIPIO CONTRADICTIONIS	
Thesis 6. Principium contradictionis est principium, quod immediate sequitur conceptum entis; quare inter principia omnibus per se nota est principium absolute primum.....	38
645. St. qu. — 646. Prob. th. — 647. Coroll. — 648. Schol. — 649. Obi.	
CAPUT IV. DE DIVISIONE ENTIS IN POTENTIAM ET ACTUM	
§ 1. De potentia et actu in genere	43
650. Quomodo ens dividatur in potentiam et actum. — 651. Notio actus et potentiae. — 652. Quomodo perveniamus ad conceptum actus. — 653. Divisio potentiae. — 654. Divisio actus.	
§ 2. De habitudine potentiae ad actum	46
655. Praestantia actus super potentiam. — 656. Habitudo actus et potentiae quoad causalitatem. — 657. Potentia et actus, quatenus constituunt ens unum.	

PARS II

DE ENTE CONSIDERATO PROUT EST IN INTELLECTU
HUMANO, SEU DE VERITATE LOGICA HUMANA

CAPUT I. DE ESSENTIA VERITATIS LOGICAE HUMANAЕ

- Thesis 7. Veritas logica non inest formaliter in simplici apprehensione mentis humanae, sed in iudicio tantum..... 52
658. St. qu. — 659. Prob. th. — 660. Coroll. — 661. Schol. — 662. Obi.

CAPUT II. DE EXSISTENTIA VERITATIS IN MENTE HUMANA

- Quaestio I.** De modis, quibus se habere potest mens humana ad veritatem possidendam..... 58
663. Quotuplici modo mens humana habere se possit ad veritatem possidendam. — 664. Quid sit nescientia, ignorantia, error, dubium. — 665. Quid sit opinio.
- Quaestio II.** De certitudine..... 60

Articulus I. Quid et quotuplex sit certitudo

666. Quid sit certitudo. — 667. Quid et quotuplex sit certitudo obiectiva. — 668. Quomodo assensus certitudinis causetur. — 669. Quotuplex sit certitudo formalis. — 670. Triplex momentum in certitudine distinguendum. — 671. Quomodo se habeant inter se evidentia et fides, scientia et opinio.

Articulus II. Num mens humana capax sit certitudinis, seu de scepticismo universali

- Thesis 8. Scepticismus universalis ut factum est physice impossibilis, ut doctrina intrinsecam involvit contradictionem..... 66
672. St. qu. — 673. Prob. th. — 674. Schol. — 675. Obi.

Articulus III. Quomodo mens humana ad certitudinem perveniat, seu de methodo philosophandi

- Thesis 9. Non est recta methodus acquirendae certitudinis, quae nihil vult admittere, nisi quod demonstretur. Ideo etiam dubitatio universalis methodica neque philosophandi neque cuiuscumque scientiae initium potest constituere; immo dubitatio methodica absolute universalis est metaphysice impossibilis. Quare recta philosophandi methodus non a dubio incipit, sed a certitudine naturali primorum principiorum..... 69
676. St. qu. — 677. Prob. th. — 678. Coroll. — 679. Schol. — 680. Obi.

Articulus IV. De causis certitudinis

§ 1. De causa certitudinis subiectiva seu de veracitate potentiarum cognoscitivarum	75
Thesis 10. Cognitio in genere ex natura sua est vera seu ad veritatem ordinata; ideo potentiae cognoscitivae omnes per se sunt infallibiles	75
681. St. qu. — 682. Prob. th. — 683. Coroll. — 684. Schol. — 685. Obi.	
Thesis 11. Veritas cognitionis sensuum externorum expostulat, ut sensus externi immediate attingant obiecta tum secundum materiam et formam, tum secundum praesentiam transsubiectiva; ideo sensibus nostris omnibus cognoscimus obiecta transsubiectiva. Veritas cognitionis abstractae expostulat, ut intellectus immediate cognoscat obiecta secundum materiam suam transsubiectiva.....	81
686. St. qu. — 687. Prob. th. — 688. Coroll. — 689. Schol. — 690. Obi.	
Thesis 12. Methodus, secundum quam Kant in «Critica rationis purae» idealismum transcendentalem» introducit, et principium fundamentale, cui superstruit hoc systema, sunt absurda; ipsum vero systema plures in se continet apertas contradictiones et ducit ad scepticismum universalem. Neque per ea, quae docet in «Critica rationis practicae», Kant scepticismum universalem effugere potest.....	94
691. St. qu. — 692. Prob. th. — 693. Schol. — 694. Obi.	
Thesis 13. Veritas cognitionis sensuum externorum expostulat etiam sensibilia propria sensuum externorum formaliter transsubiectiva esse.....	102
695. St. qu. — 696. Prob. th. — 697. Coroll. — 698. Schol.	
§ 2. De causa certitudinis obiectiva seu de evidentia obiectiva	109
Thesis 14. Criterium ultimum omnis veritatis et certitudinis naturalis in mente humana non est caecus instinctus, aut affectiva propensio, aut utilitas pro vita, neque est auctoritas, sive divina sive humana, neque est intellectus humanus eiusque idea clara et distincta, neque est testimonium conscientiae, sed est evidentia obiectiva.....	109
699. St. qu. — 700. Prob. th. — 701. Coroll. — 702. Schol. — 703. Obi.	

B. METAPHYSICA SPECIALIS

PARS I

DE ENTE IMMATERIALI CREATO

CAPUT I. DE NATURA ENTIS CREATI SEU DE POTENTIALITATE
ENTIS CREATI

§ 1. De potentia subiectiva entis creati	118
Thesis 15. In omni ente creato essentia et esse distinguuntur realiter.....	118
704. St. qu. — 705. Prob. th. — 706. Coroll. — 707. Schol. — 708. Obi.	
§ 2. De potentia obiectiva seu logica entis creati.....	129
Thesis 16. Possibilitas interna rerum creatarum non pendet neque a rebus in mundo existentibus, neque ab intellectu nostro, sed a Deo, non tamen a divina voluntate neque a divina potentia, sed a divina essentia et a divino intellectu: ab essentia fundamentaliter, ab intellectu formaliter.....	129
709. St. qu. — 710. Prob. th. — 711. Coroll. — 712. Schol. — 713. Obi.	

CAPUT II. DE DIVISIONE ENTIS CREATI IN DECEM
PRAEDICAMENTA*Articulus I. De praedicamentis in genere metaphysice consideratis*

714. Sub quo respectu ens dividatur in decem praedicamenta. —	135
715. Quomodo decem praedicamenta metaphysice deducantur. —	
716. Quae distinctio intercedat inter singula praedicamenta.	

Articulus II. De praedicamentis in specie

§ 1. De substantia.....	137
Thesis 17. Substantia non est figmentum mentis, sed vere est praedicamentum, immo primum praedicamentum	137
717. St. qu. — 718. Prob. th. — 719. Coroll. — 720. Schol. — 721. Obi.	
Thesis 18. Non potest ex duabus substantiis constitui una natura, nisi utraque substantia sit incompleta: altera ut pura potentia, altera ut actus eius substantialis primus.....	141
722. St. qu. — 723. Prob. th. — 724. Coroll. — 725. Obi.	
Thesis 19. Subsistentia non est aliquid negativi, sed est positiva perfectio distincta ab individuatione et superaddita naturae sub-	

	<u>Pag</u>
stantiali singulari. Neque consistit in existentia neque in ordine ad existentiam neque in expressione mere abstracta integritatis rei existentis, sed in terminatione naturae substantialis, qua haec terminatur positive in linea naturae et integratur ut subiectum actus essendi et accidentium et tendit ad statum ultimae perfectionis naturae.....	143
726. St. qu. — 727. Prob. th. — 728. Coroll. — 729. Schol. — 730. Obi.	
§ 2. De accidentibus in genere.....	155
Thesis 20. Praeter substantiam sunt praedicamenta accidentium, quae a substantia et inter se realiter distinguuntur.....	155
731. St. qu. — 732. Prob. th. — 733. Coroll. — 734. Schol. — 735. Obi.	
Thesis 21. Accidentia naturaliter substantiae subsistenti tanquam subiecto inhaerent; nulla tamen apparet repugnantia, quominus praeternaturaliter possint existere realiter separata a substantia.....	158
736. St. qu. — 737. Prob. th. — 738. Coroll. — 739. Schol. — 740. Obi.	
§ 3. De relatione.....	162
Thesis 22. Relationes praedicamentales dantur in rerum natura et a fundamentis suis distinguuntur realiter.....	162
741. St. qu. — 742. Prob. th. — 743. Coroll. — 744. Schol. — 745. Obi.	
 CAPUT III. DE CAUSIS ENTIS CREATI 	
<i>Articulus I. De causis in genere</i>	
Thesis 23. Conceptus causae obiectivam realitatem habet.....	167
746. St. qu. — 747. Prob. th. — 748. Coroll. — 749. Schol. — 750. Obi.	
 <i>Articulus II. De causis in specie</i>	
§ 1. De causa materiali et formali.....	178
751. Quid sit causa materialis, et quotuplex sit. — 752. Quid sit causa formalis, et quotuplex sit. — 753. Quomodo materia et forma (intrinsicae) constituuntur causae. — 754. Qualis sit effectus materiae et formae. — 755. De causa formali extrinseca.	
§ 2. De causa efficiente entis creati.....	182
Thesis 24. Solum ens a se seu Deus est causa efficiens prima entis creati; creaturae tamen vere sunt causae efficientes secundae, non tantum instrumentales, sed etiam principales.....	182
756. St. qu. — 757. Prob. th. — 758. Schol. — 759. Obi.	

	<u>Pag.</u>
Thesis 25. Actio et potentia agendi Dei sunt ipsa eius substantia, in creaturis vero actio et potentia agendi sunt accidentia realiter a substantia distincta.....	188
760. St. qu. — 761. Prob. th. — 762. Coroll. — 763. Schol. — 764. Obi.	
Thesis 26. Instrumentum revera attingit effectum principalis agentis. In actu autem primo ad hunc effectum attingendum non constituitur neque per assistentiam mere extrinsecam, neque per potentiam aliquam oboedientialem activam, sed per praemotionem physicam, qua intrinsecus elevatur entitate viali in se recepta. Ideo instrumentum omne dicitur operari actionem instrumentalem, non virtute propria, sed virtute transeunter sibi communicata. Hoc tamen non obstante, omne instrumentum etiam actionem propriam habet, quam elicit in virtute propria.....	191
765. St. qu. — 766. Prob. th. — 767. Coroll. — 768. Schol. — 769. Obi.	
§ 3. De causa finali.....	199
Thesis 27. Finis vere est causa, immo est prima causarum, quae constituitur formaliter in actu primo, non per apprehensionem seu cognitionem, sed per bonitatem, prout haec est capax tamquam terminus, movendi mediante appetitione causam efficientem ad operandum; in actu autem secundo finis constituitur per eandem bonitatem, prout ab ea dependet appetitio.....	199
770. St. qu. — 771. Prob. th. — 772. Coroll. — 773. Schol. — 774. Obi.	
<i>Articulus III. De habitudine causarum inter se</i>	
Thesis 28. Idem numero effectus non potest dependere a duplici causa creata, totali et adaequata, neque simul neque divisive; potest tamen idem numero effectus tum divisive tum simul dependere a duplici causa efficiente totali et adaequata, si altera est causa creata, altera causa increata.....	207
775. St. qu. — 776. Prob. th. — 777. Schol. — 778. Obi.	
Thesis 29. Res permanens corrupta non potest naturaliter eadem numero redire, potest tamen supernaturaliter; at res successiva ne supernaturaliter quidem seu per potentiam Dei absolutam reproduci potest.....	211
779. St. qu. — 780. Prob. th. — 781. Coroll. — 782. Schol. — 783. Obi.	

PARS II

DE ENTE IMMATERIALI INCREATO SEU DE DEO

CAPUT I. DE EXSISTENTIA DEI

Thesis 30. Deum esse nobis non innotescit intuitive, neque est propositio per se nota quoad nos, quamvis per se nota sit secun-

	<u>Pag.</u>
dum se; nobis fit notum demonstratione, non a priori, sed a posteriori.....	213
784. St. qu. — 785. Prob. th. — 786. Coroll. — 787. Schol. — 788. Obi.	
Thesis 31. Existit Deus seu ens a se.....	221
789. St. qu. — 790. Prob. th. — 791. Coroll. — 792. Schol. — 793. Obi.	

CAPUT II. DE ESSENTIA DEI

§ 1. De essentia Dei physica.....	232
Thesis 32. Essentia Dei physica consistit in cumulo omnium perfectionum in gradu infinito et in summa simplicitate, ita ut, quamquam perfectio a perfectione differt plus quam ratione ratiocinante, non distinguantur tamen inter se nisi ratione ratiocinata cum fundamento in re imperfecto.....	232
794. St. qu. — 795. Prob. th. — 796. Coroll. — 797. Schol. — 798. Obi.	
§ 2. De essentia Dei metaphysica.....	240
Thesis 33. Essentia Dei metaphysica non consistit in cumulo omnium perfectionum neque in infinitate radicali neque in intelligere radicali, sed in esse a se, quod formaliter identificatur cum ipso esse subsistente et cum subsistente intellectionis intellectione.	240
799. St. qu. — 800. Prob. th. — 801. Coroll. — 802. Schol. — 803. Obi.	

CAPUT III. DE ATTRIBUTIS DIVINIS ENTITATIVIS

Thesis 34. Deus est omnino immutabilis.....	249
804. St. qu. — 805. Prob. th. — 806. Schol. — 807. Obi.	
Thesis 35. Deus est aeternus.....	250
808. St. qu. — 809. Prob. th. — 810. Schol. — 811. Obi.	
Thesis 36. Deus est unus, immo maxime unus.....	252
812. St. qu. — 813. Prob. th. — 814. Coroll. — 815. Obi.	
Thesis 37. Deus est ens distinctum a mundo.....	254
816. St. qu. — 817. Prob. th. — 818. Coroll. — 819. Obi.	

CAPUT IV. DE ATTRIBUTIS DIVINIS OPERATIVIS

Quaestio I. De voluntate Dei.....	259
Thesis 38. In Deo est voluntas, cuius obiectum primum est Dei essentia a divino intellectu perfecte cognita, prout est in se, quam Deus necessario vult necessitate tum specificationis, tum exercitii; obiectum secundarium sunt alia a Deo, quae libere vult.....	259
820. St. qu. — 821. Prob. th. — 822. Coroll. — 823. Schol. — 824. Obi.	

	<u>Pag.</u>
Quaestio II. De potentia divina	269
<i>Articulus I. De potentia divina in genere</i>	
Thesis 39. In Deo est potentia infinita seu omnipotentia, quae formaliter in intellectu practico consistit seu in intellectu adiuncta voluntate.....	269
825. St. qu. — 826. Prob. th. — 827. Coroll. — 828. Schol. — 829. Obi.	
<i>Articulus II. De operatione potentiae divinae circa ens quodlibet</i>	
§ 1. De creatione	272
Thesis 40. Potentia divina est potentia creatrix. Haec potentia creatrix cum creatura communicari non potest neque per modum causae principalis neque per modum causae instrumentalis.....	272
830. St. qu. — 831. Prob. th. — 832. Coroll. — 833. Schol. — 834. Obi.	
§ 2. De concursu	278
Thesis 41. Deus per concursum simultaneum est causa efficiens immediata actionis creaturae.....	278
835. St. qu. — 836. Prob. th. — 837. Coroll. — 838. Obi.	
Thesis 42. Deus causam secundam ad quamcumque actionem physice praemovet, praemotione non extrinseca tantum, sed intrinseca. In virtute huius praemotionis esse actionis pendet a causa secunda tamquam a causa instrumentali, cum essentia ab ea pendeat tamquam a causa principali.....	282
839. St. qu. — 840. Prob. th. — 841. Coroll. — 842. Schol. — 843. Obi.	
Thesis 43. Deus voluntatem liberam creatam ad omnem volitionem liberam intrinsecus praemovet et praedeterminat physice seu efficienter per se immediate. Potest autem Deus physice praemovere voluntatem liberam intacta libertate.....	290
844. St. qu. — 845. Prob. th. — 846. Coroll. — 847. Schol. — 848. Obi.	
§ 3. De conservatione	302
Thesis 44. Deus omnia alia a se iugiter in esse conservat.....	302
849. St. qu. — 850. Prob. th. — 851. Coroll. — 852. Schol. — 853. Obi.	
§ 4. De providentia	305
Thesis 45. In Deo est providentia, quae versatur circa creata omnia. Haec providentia, quae specialis est circa creaturam libera volun-	

	<u>Pag.</u>
tate praeditam, ordinarie procedit secundum leges naturae, extraordinarie autem etiam miraculose potest procedere.....	305
854. St. qu. — 855. Prob. th. — 856. Coroll. — 857. Schol. — 858. Obi.	
<i>Articulus III. De operatione potentiae divinae circa malum</i>	
Thesis 46. Malum, quod est privatio entitatis debitae, potest causari a Deo per accidens, malum vero, quod est defectus in actione creata, formaliter sumptum, nullo modo causatur a Deo, sed a creatura tantum, materialiter vero sumptum, causatur a Deo...	313
859. St. qu. — 860. Prob. th. — 861. Coroll. — 862. Schol. — 863. Obi.	
Quaestio III. De scientia divina.....	317
Thesis 47. Deus alia a se omnia perfecte cognoscit non in seipsis, sed in seipso.....	317
864. St. qu. — 865. Prob. th. — 866. Coroll. — 867. Schol. — 868. Obi.	
Thesis 48. Deus possibilis cognoscit in essentia sua, quatenus haec ab intellectu divino consideratur tamquam imitabilis ad extra; futura vero cognoscit in decretis suis aeternis praedeterminantibus	322
869. St. qu. — 870. Prob. th. — 871. Coroll. — 872. Schol. — 873. Obi.	
Thesis 49. Libera conditionate futura seu futurabilia Deus certo cognoscit neque in supercomprehensione causae secundae liberae, neque in obiectiva eorum veritate, neque in concursu suo conditionate collato, sed in decreto divino praedeterminante, subiective absoluto, obiective conditionato.....	328
874. St. qu. — 875. Prob. th. — 876. Coroll. — 877. Schol. — 878. Obi.	

ETHICA

Prolegomena.....	339
879. Quid sit Ethica. — 880. Ethicae divisio.	

PARS I

ETHICA GENERALIS

CAPUT I. DE FINE ULTIMO HOMINIS

§ 1. De intentione finis ultimi.....	341
Thesis 1. Homo in omni actu humano propter finem ultimum, tum formalem tum materialem, agit saltem virtualiter.....	341
881. St. qu. — 882. Prob. th. — 883. Coroll. — 884. Obi.	

	<u>Pag.</u>
Thesis 2. Impossibile est eundem hominem esse simul efficaciter et simpliciter conversum ad plures ultimos fines totales et adaequatos. Potest tamen idem homo actualiter appetere unum finem ultimum appetitione inefficaci et secundum quid, et nihilominus ad alium finem ultimum habitualiter manere conversus conversione efficaci et simpliciter.....	348
885. St. qu. — 886. Prob. th. — 887. Coroll. — 888. Schol. — 889. Obi.	
§ 2. De fine ultimo materiali seu de beatitudine obiectiva.....	352
Thesis 3. Finis ultimus materialis humanae naturae seu beatitudo obiectiva hominis non in bonis creatis, sed in solo Deo consistit.	352
890. St. qu. — 891. Prob. th. — 892. Coroll. — 893. Schol. — 894. Obi.	
Thesis 4. Finis ultimus peccatoris est bonum creatum, quod appetit tamquam satiativum sui independenter a regula morum. Hoc bono creato peccator positive et formaliter, non tantum negative finalizatur.....	357
895. St. qu. — 896. Prob. th. — 897. Coroll. — 898. Schol. — 899. Obi.	
§ 3. De fine ultimo formali seu de beatitudine formali.....	358
Thesis 5. Beatitudo formalis quoad essentiam in solo actu intellectus consistit.....	358
900. St. qu. — 901. Prob. th. — 902. Coroll. — 903. Schol. — 904. Obi.	
Thesis 6. Beatitudo perfecta in hac vita, quam anima humana iuncta corpori vivit, attingi non potest, sed in altera vita tantum, separata anima a corpore. Attingi tamen potest in hac vita beatitudo imperfecta, quae in cognitione et amore Dei consistit et in operatione virtutis, ad quam tamen requiruntur quasi instrumentaliter etiam bona corporis et mutuuum hominum auxilium.....	363
905. St. qu. — 906. Prob. th. — 907. Coroll. — 908. Schol. — 909. Obi.	
 CAPUT II. DE ACTU MORALI MATERIALITER CONSIDERATO SEU DE VOLUNTARIO 	
§ 1. De essentia voluntarii.....	367
910. Definitio voluntarii. — 911. Divisio voluntarii.	
§ 2. De illis, quae influunt in voluntarium.....	370
912. Quae influunt in voluntarium. — 913. De concupiscentia et metu. — 914. De violentia. — 915. De ignorantia.	

CAPUT III. DE ACTU MORALI FORMALITER CONSIDERATO
SEU DE MORALITATE

§ 1. De essentia moralitatis	372
Thesis 7. Subiectum proprium seu materia moralitatis est actus humanus internus seu elicitus a voluntate deliberata; moralitas autem ipsa seu forma moralitatis non consistit in libertate neque in denominatione mere extrinseca aut relatione aliqua rationis, sed in relatione transcendentali actus humani ad regulam morum.	372
916. St. qu. — 917. Prob. th. — 918. Coroll. — 919. Schol. — 920. Obi.	
§ 2. De specificativo moralitatis	377
Thesis 8. Prima et specifica moralitas actus humani est ex obiecto morali, secundaria ex circumstantiis et ex fine.....	377
921. St. qu. — 922. Prob. th. — 923. Coroll. — 924. Schol. — 925. Obi.	
§ 3. De indifferentia morali	379
Thesis 9. Actus humanus in specie consideratus potest esse indifferens moraliter, non vero si consideratur in individuo.....	379
926. St. qu. — 927. Prob. th. — 928. Coroll. — 929. Schol. — 930. Obi.	
§ 4. De actu humano moraliter malo seu de peccato	382
931. Definitio peccati. — 932. Peccatum actuale, peccatum quasi-habituale. — 933. Peccatum grave et leve.	

CAPUT IV. DE REGULA MORALITATIS SEU DE LEGE

§ 1. De lege in genere	383
934. Diversa legis acceptio. — 935. Legis definitio. — 936. Legis divisio.	
§ 2. De lege naturali et civili	386
Thesis 10. Inest in mente humana legis aeternae participatio naturalis, lex naturalis, ex qua dimanat lex civilis tamquam accuratior determinatio legis naturalis.....	386
937. St. qu. — 938. Prob. th. — 939. Coroll. — 940. Schol. — 941. Obi.	
§ 3. De sanctione legis	392
Thesis 11. Lex aeterna et lex naturalis obligant in virtute sanctionis naturalis, tum perfectae tum imperfectae; lex civilis in virtute legis naturalis seu sanctione legis naturalis obligat; praeterea ipsa lex naturalis requirit, ut lex civilis etiam sanctione positiva muniatur.	392
942. St. qu. — 943. Prob. th. — 944. Coroll. — 945. Schol. — 946. Obi.	

	<u>Pag.</u>
§ 4. De regula suprema et proxima moralitatis.	396
Thesis 12. Regula suprema moralitatis actuum humanorum non est potentia cognoscitiva humana, neque est consuetudo aut lex humana, neque utilitas ad bonum creatum aliquod adipiscendum, sed Deus. Non tamen est essentia divina neque intellectus concipiens possibilia, sed intellectus adiuncta voluntate ordinans res ad finem ultimum, seu lex divina, non quidem positiva, sed aeterna. Regula vero proxima non est natura rationalis, prout antecedit legem aeternam, sed dictamen rationis, quod est participatio legis aeternae.....	396
947. St. qu. — 948. Prob. th. — 949. Coroll. — 950. Schol. — 951. Obi.	
CAPUT V. DE DISPOSITIONE AD APPETENDUM ET ASSE- QUENDUM FINEM ULTIMUM SEU DE PASSIONIBUS ET HABITIBUS MORALIBUS	
Quaestio I. De passionibus	404
952. Quid sit passio. — 953. Quotuplex sit. — 954. Quomodo passiones influant in voluntarium. — 955. Passio ut dispositio ad appetendum finem.	
Quaestio II. De habitibus moralibus seu de virtutibus	407
§ 1. De virtutibus in genere	407
956. Definitio virtutis. — 957. Divisio virtutum. — 958. Proprietates virtutum. — 959. Quomodo virtutes acquirantur.	
§ 2. De virtutibus cardinalibus in specie	412
960. De prudentia. — 961. De iustitia. — 962. De temperantia. — 963. De fortitudine.	
§ 3. De conexione virtutum inter se et cum fine ultimo	417
Thesis 13. Virtutes morales omnes ita conectuntur inter se et cum fine ultimo, ut, qui una caret aut recta caret intentione finis, nullam perfecte habeat.....	417
964. St. qu. — 965. Prob. th. — 966. Coroll. — 967. Schol. — 968. Obi.	
§ 4. De passione et habitu, prout sunt dispositiones ad appetendum finem ultimum	421
Thesis 14. Cum finis ultimus non appetatur nisi ex dispositione naturae, finis ultimus in communi appetitur ex dispositione uniformiter inventa in omni natura, finis vero ultimus in particulari ex dispositione speciali. Haec dispositio specialis est aut passio aut habitus.....	421
969. St. qu. — 970. Prob. th. — 971. Coroll. — 972. Schol. — 973. Obi.	

CAPUT VI. DE ASSECUTIONE FINIS ULTIMI SEU DE STATU
TERMINI

- Thesis 15. Vita haec praesens, quam anima humana iuncta corpori vivit, est status viae, ipsa autem separatione a corpore anima constituitur in statu termini et attingit terminum, ad quem in ultimo viae tempore est ordinata..... 426
 974. St. qu. — 975. Prob. th. — 976. Coroll. — 977. Schol. — 978. Obi.

PARS II

ETHICA SPECIALIS SEU IUS NATURAE

CAPUT I. DE IURE IN GENERE

- § 1. De essentia iuris..... 432
 Thesis 16. Ius essentialiter consistit in relatione dominii libertatis super aliquod obiectum. Persona humana est subiectum proprium huius relationis; eius vero fundamentum ultimum est lex aeterna 432
 979. St. qu. — 980. Prob. th. — 981. Coroll. — 982. Schol. — 983. Obi.
- § 2. De proprietate iuris, quae est coactivitas..... 437
 Thesis 17. Coactivitas non est de essentia iuris, sed iuris tantum proprietates; coactionem autem ipsam exercere in societate civili per se penes auctoritatem publicam est, qua deficiente etiam privatae personae debitis sub conditionibus licet quaedam iura cruenta defendere 437
 984. St. qu. — 985. Prob. th. — 986. Schol. — 987. Obi.

CAPUT II. DE IURE INDIVIDUALI

- § 1. De iure individuali in genere..... 441
 Thesis 18. In res sibi inferiores seu in bona materialia homo habet ius proprietatis perfectae, in seipsum vero aliosque homines non potest habere ius proprietatis perfectae seu dominium perfectum, sed dominium utile tantum..... 441
 988. St. qu. — 989. Prob. th. — 990. Coroll. — 991. Schol. — 992. Obi.
- § 2. De iure individuali in res materiales..... 446
 Thesis 19. Individuus homo lege naturali potest acquirere proprietatem perfectam in bona materialia, tum consumptiva, etiam ante usum, tum stabilia et productiva..... 446
 993. St. qu. — 994. Prob. th. — 995. Coroll. — 996. Schol. — 997. Obi.

	<u>Pag.</u>
§ 3. De modis acquirendae proprietatis.....	452
Thesis 20. Modi primitivi, quibus homo secundum legem naturalem acquirit proprietatem in bona materialia, sunt occupatio rei «nullius» et labor; supposita autem divisione bonorum per occupationem, modi derivati, quibus acquiritur proprietates secundum legem naturalem, sunt: a) incrementum rei possessae et fructificatio eius, b) transitus rei possessae ab uno possessore ad alium, sive per traditionem, tum inter vivos tum per testamentum, sive per transitum naturalem ab intestato a parentibus ad liberos.....	452
998. St. qu. — 999. Prob. th. — 1000. Coroll. — 1001. Schol. — 1002. Obi.	
§ 4. De contractibus.....	457
1003. Quid sit contractus. — 1004. Quotuplex sit contractus. — 1005. Aequalitas ex utraque parte requisita in contractibus onerosis. — 1006. Quae sit merces iusta debita operario.	
CAPUT III. DE IURE SOCIALI	
Quaestio I. De societate in genere.....	459
Thesis 21. Homo naturaliter est animal sociale.....	459
1007. St. qu. — 1008. Prob. th. — 1009. Coroll. — 1010. Schol. — 1011. Obi.	
Quaestio II. De societate domestica.....	462
Thesis 22. Homo naturaliter ad societatem coniugalem ordinatur, quin tamen exinde unusquisque ad matrimonium obligetur; immo coelibatus ex nobili fine susceptus perfectior est matrimonio.	462
1012. St. qu. — 1013. Prob. th. — 1014. Coroll. — 1015. Schol. — 1016. Obi.	
Thesis 23. Ius et officium naturale educandi liberos in parentibus inest	467
1017. St. qu. — 1018. Prob. th. — 1019. Coroll. — 1020. Schol. — 1021. Obi.	
Thesis 24. Matrimonium vi legis naturalis est unio indissolubilis unius cum una.....	469
1022. St. qu. — 1023. Prob. th. — 1024. Coroll. — 1025. Schol. — 1026. Obi.	
Quaestio III. De societate civili.....	472
§ 1. De natura et causa efficiente societatis civilis et auctoritatis politicae.	472
Thesis 25. Societas domestica est societas imperfecta, quae lege naturali ordinatur ad societatem civilem tamquam ad societatem perfectam. Quare causa efficiens prima societatis civilis et auctoritatis politicae est Deus seu lex aeterna.....	472
1027. St. qu. — 1028. Prob. th. — 1029. Coroll. — 1030. Schol. — 1031. Obi.	

	<u>Pag.</u>
Thesis 26. Causa proxima civitatis in concreto consideratae est pactum, saltem implicitum, ex legis naturalis tamen inclinatione et ordinatione pangendum; in civitate autem constituta auctoritas seu potestas suprema primitus est apud populum, non tamen perfecte, sed imperfecte tantum et instrumentaliter.....	479
1032. St. qu. — 1033. Prob. th. — 1034. Coroll. — 1035. Schol. — 1036. Obi.	
Thesis 27. Principium, quod dicitur «nationalitatis», non fundatur in lege naturali, sed est contra bonum commune sociale. Habet tamen natio aut pars nationis ius subsistendi ut talis intra corpus politicum, cui est aggregata.....	485
1037. St. qu. — 1038. Prob. th. — 1039. Coroll. — 1040. Schol. — 1041. Obi.	
§ 2. De fine societatis civilis.....	488
Thesis 28. Finis societatis civilis non est finis absolutus, sed est bonum seu felicitas civium 1. negative seu tuitione iurium, et 2. etiam positive procuranda.....	488
1042. St. qu. — 1043. Prob. th. — 1044. Coroll. — 1045. Schol. — 1046. Obi.	
Quaestio IV. De habitudine diversarum societatum civilium inter se...	493
§ 1. De iure gentium.....	493
Thesis 29. Exsistit ius gentium naturale, quod est fundamentum necessarium iuris gentium positivi.....	493
1047. St. qu. — 1048. Prob. th. — 1049. Coroll. — 1050. Schol. — 1051. Obi.	
§ 2. De bello.....	496
Thesis 30. Debitis sub conditionibus bellum defensivum non est inhonestum; bellum offensivum ad subigendum populum sub ditione semper est inhonestum, ad ius laesum reparandum vero evitandum est.....	496
1052. St. qu. — 1053. Prob. th. — 1054. Obi.	
Indices ad vol. I et II.....	499